

Viết bởi Ban Biên Tập

Thứ ba, 25 Tháng 12 2018 04:58 -

RU CON

Tác giả : Nguyễn Thị Phúc Hiền, 12/1

Ánh nắng chiều len lỏi khắp những cành cây, khóm lá, soi bóng xuống mặt sân nhà. Những chú chim

non

đã do bay lượn, cất vang khúc hòa thanh đầu mùa. Trẻ em đã yên bình, vui vẻ và tấp nập vui, chắc có lòng ngây ngất là đây tâm trạng.

-“ À ị, con nghe cho ngoan....”

Tiếng hát du dương, êm dịu hòa với làn gió nhẹ mát lành đưa con trở vào giấc mơ. Nhưng ai biết đâu, tiếng hát trong thanh âm ngọt ngào ngọt ngào của cô bé mới 17 tuổi, cái tuổi đã nhận thân mình còn chưa lo được, giờ đây còn phải gánh thêm trách nhiệm.

Giá như ngày đó, nó nghe lời ba thì đã tốt, giá như nó đừng quá tin vào người ta thì đâu ra nông nỗi này bây giờ và giá nhưmà nó còn thì chắc có lẽ cuộc đời nó đã khác.

Nó- mới cô gái 17 tuổi, nói đúng hơn là mới người mới nhận thân. Mới 17 tuổi đã phải gánh vác, lo toan tất bật cho cuộc sống, không mới công việc của nó như phải lo cho đứa con mới sinh mới thì dường như bắt đầu từ đây.

Ngày đó,.....

-“ Ba thì hiểu gì về con mà nói thế. Ba suốt ngày chỉ biết kiếm tiền, có bao giờ ba quan tâm đến suy nghĩ của con chưa, có bao giờ ba hỏi con thích gì chưa hay ba chỉ biết tiền, tiền, tiền. Ba chỉ biết bận rộn kiếm tiền, mới tháng ba coi ba về nhà được mấy ngày. Mới lên về ba đưa đứa con con
mới đến tiền rồi lại đi bận rộn.
Con
không cần tiền ba có tiền không, thế
con
còn là
t
h
thế nào....”

-“ Ba...ba....”

Nó mới mới mới mới mới, ba mới mới mình nuôi nó khôn lớn, nhưng vì quá bận rộn với công việc mà ba mới ít khi dành thời gian cho nó. Ba nó không biết rằng nó cũng không phải là cuộc sống giàu có, xa hoa mà là một cuộc sống đầy đủ yêu thương. Nó mới mới nên đi với nó ba là chủ đề duy nhất, đi với nó mong ước của nó là mới ngày đó của nó ăn với ba mới mới ba cảm gia đình mới cúng, cùng ba chia sẻ bao tâm sự với là đó. Nhưng có lẽ mong ước như nhai đó đã bị dập tắt từ lâu.

Bởi ba chưa quan tâm đến nó, nó càng trở nên bất mãn với cuộc sống, bắt đầu hành, tất cả bị ăn chỉ vì sự đố kị, như nhai, như u như, như u như. Nó cho đó là niềm duy nhất mà nó có thể tìm thấy niềm vui, tìm sự chia sẻ,bởi gia đình đâu cho nó đi đâu.

Nó cũng là một đứa trẻ ngoan ngoãn, chỉ vì sự vô tâm của ba nó đã thay đổi hoàn toàn.

- “Ba cũng đi công tác suốt, ba nghĩ rằng tiền của ba lập để mà đi học trường trong con ?
Không đâu ba à, thế con
con là tình cảm, không phải là tiền bạc ba có hiểu không?”

Nó vừa nói, những cái mới vừa buông rời, tất cả thân, lúc đó Nguyễn Thị Phúc Hiền năm nó phải chịu đựng những cảm giác đau đớn như thế.

Nó cũng cũng cũng cũng cũng có một vài một cuộc sống hạnh phúc, có ba có mẹ, nó sẽ chăm ngoan hạnh phúc tất cả nghiệp dĩ hạnh, tìm kiếm một công việc để chăm lo cho ba mẹ. Hàng ngày, nó sẽ cùng mẹ nấu ăn, dắt tay ba mẹ đi dạo công viên. Bởi nhiều thời gian nó chưa bao giờ có được, cuộc đời đã cướp đi một yêu thương, rồi cũng chính cuộc đời xô đẩy bận rộn, cướp luôn tình yêu thương và sự quan tâm của ba nó. Nó thất vọng hàng ngày từ cuộc sống. Giờ đây nó chưa còn mong muốn gì nữa, cuộc sống đời với nó chỉ là một màu đen xám xịt, vô vọng, nhàm chán.

- “Con ghét ba....” Nó hét lên rồi chạy ra khỏi nhà.

Vị trí bài Ban Biên Tập

Thứ ba, 25 Tháng 12 2018 04:58 -

Ba nó vẫn đứng đó, sống sống không nói nên lời. Thì ra trước nay ông đã sai, sai trong cách báo cáo con mình, ông đã từng nghĩ chắc con làm công nhân cù, đầy đủ tiện nghi thì con ông sống khỏe không còn thiếu thốn gì nữa. Giờ đây ông mới nhận ra là ông đã quá vô tâm...

Nó lại tiếp tục tiếp cận bè, ăn chơi. Nhưng lúc nhận thấy, nó nghĩ bản bè sẽ hiểu được nó, sẽ cùng nó chia sẻ.

-“ Tôi bây giờ chơi thoải mái đi, hôm nay tao bao.”

-“ Hôm nay con này oách này. Ok tao chơi tiếp luôn.”

Trước những bất ngờ, nó nhận được ngã thì đúng lúc Minh tiếp cận nó. Minh ân cần chăm sóc, che chở, báo về nó, nó dần cảm nhận được tình yêu thương mà từ nay nó đã không có được. Nó yêu Minh, nó cho là nhận thấy. Nó coi Minh như người thân của mình, là người bạn sống của nó. Nó tin tưởng Minh vô điều kiện, dần dần nó trao luôn tâm thân của người con gái cho Minh. Vào lúc đó, nó nghĩ rằng mình thì sống không còn quan trọng khi có Minh, nó không cần gì khác chỉ cần Minh ở bên là đủ. Nó tin là nhận thấy.

Hôm đó, nó trở về nhà khi tiếp cận được, ba nó vẫn ngồi đó, trước mặt là mặt mâm cơm với những món mà lâu rồi nó chưa được ăn-món cơm gia đình.

-“ Sao bây giờ con mới về? Người xưa nói ăn cũng ba nào, ba tiếp nhận đầy đủ, con ăn thoải mái.”

Lần đầu tiên, sau những ngày năm ba người ăn chung mâm cơm với nó. Nhưng lúc này nó cảm thấy còn thoải mái vui vẻ, nhận được mặt nó tự nhiên rồi, có lẽ bởi vì gần ba.

-“ Con ăn đi, món con thích đó.”

Viết bởi Ban Biên Tập

Thứ ba, 25 Tháng 12 2018 04:58 -

-“ Món này là món con ghét nhất đó ba biết không? Ngay cả món con thích ba còn không biết, ba có phải là ba cả tôi không?”

Nói rồi nó đặt mẩu nhũn đưa xuống bàn rồi đi, đứng trên lầu nhìn nó xuống xuống.

-“ Mai mất đây con sẽ thu xếp sang nhà anh Minh để sống luôn ở đó. Con nói chuyện ba biết. Con có con với anh rồi”

-“ Con nói cái gì? Có thai à? Đang đùa kiểu đó..... Ba sai rồi, ba sẽ tìm cách bù đắp cho con, con đừng đùa với ba nhé vậy.”

-“ Con không đùa.. là thật.”

-“ Con....con, có thai với ai? Minh là ai?”

-“ Minh là người yêu con, người cho con biết thế nào là yêu thế nào thật sự. Ba đừng lo, ba không lo cho con thì đừng người khác lo, ba không phải bận tâm.”

-“ Con...con hãy cứ đâu ra cách nói chuyện kiểu đó. Con còn nhớ, con chưa biết cụ thể đi nó phải thế nào đâu, không phải lo cho con là hết thật lòng với con đâu, hãy nói thật con chưa gì hãy đã nói thật. Con đừng quá cố tin nhé vậy. Với lại Minh còn quá trẻ mà con cũng vậy làm sao có thể đi ứu kiện lo cho đứa bé khi nó ra đời.”

-“ Đi ứu kiện!.... con không cần. Con sẽ tự mình lo cho con, yêu thế nào chăm sóc nó, cho nó

Vị trí bài Ban Biên Tập

Thứ ba, 25 Tháng 12 2018 04:58 -

mắt mái ấm yêu thương thốt số, cái mà
đẹp c”

con đã không có

-“ Con...con...”

Ba nó vấp ngã giẫm lên vấp ngã trách bản thân mình, tại sao trong ngày thối gian ông đã bỏ
bê nó như vậy? Trong ngày năm tại sao ông không quan tâm đến con dù chỉ một ít? Hôm
nay đã quá muộn rồi.

-“ Ba xin lỗi con....xin lỗi...”

Giống một cái mắt của ba bắt đầu tuôn ra, ba nó đã nhận ra rồi, nhưng là quá muộn. Giống trách mình
cũng chẳng làm được gì.

Nó chạy vào phòng đóng cửa thốt chết, nó đến tìm Minh để gửi bày tâm số nhưng gửi mãi
Minh cũng không nhận hiểu. Nó cứ gửi mãi, gửi mãi nhưng chẳng có tin tức gì. Kể từ ngày, biết tin
nó có thai, Minh chẳng hề liên lạc cũng chẳng đến tìm nó. Đến bây giờ, nó mới thốt số nhận ra
Minh chẳng hề đáng tin như nó nghĩ. Thế giới của nó mất luôn nhà số p đ.

Hết rồi, thốt số kết thúc rồi, mãi mong mãi của nó vấp mắt cuộc sống hạnh phúc sau này thốt
số số p đ. Nó chẳng còn đi đâu nữa, nó nghĩ đến cái chết. Nó đóng chốt
cửa phòng tìm mắt con dao nhận đến kết liễu đời mình nhưng lúc đó bỗng có tiếng gọi bên
ngoài cửa phòng: -“ Con
lỗi, mãi của cho ba vào, ba biết hết mọi chuyện rồi, có gì ba con mình cùng chia sẻ gửi quy
định làm gì đời đời nha con.”

-“ Ba đi đi, con không muốn nghe ba nói, ba chẳng hiểu gì cả. , ba đúng rồi đó, Minh bỏ con
rồi, ba hài lòng của. Giống

con

không còn định lên tiếng nữa, để a con của

con

rồi cũng sẽ chẳng có tiếng lại, rồi nó cũng sẽ như

Viết bởi Ban Biên Tập

Thứ ba, 25 Tháng 12 2018 04:58 -

con

thôi. Ba đừng cằn ...

con

đi đến trường đi cùng mẹ và đi ăn con này.

-“ Con bình tĩnh đi, con nghe ba nói này, cuộc sống dù có khó khăn ra sao thì ba vẫn luôn ở bên con mà. Ba xin lỗi vì thời gian qua ba đã vô tâm, bố mẹ cố gắng mình con bố mẹ. Chắc là ba mẹ lo cho con cố gắng sống đây đây, nhưng có lẽ cách làm của ba đã sai rồi. Con hãy cho ba cơ hội sửa sai, ba sẽ cùng con nuôi nấng đứa trẻ đó, sống gió cuộc đời ba sẽ cùng con chiến đấu nên con đừng bỏ ba mà đi. Mẹ cố gắng con là mẹ thì đau quá lên của ba rồi, ba không thể làm thêm cho con nữa. Ba xin con đừng.”

Không thể không trở nên im lặng. Cửa phòng bật mở :

-“ Ba.....ba....”

Nó ôm chầm lấy ba khóc nức nở

-“ Ba ơi! Con xin lỗi ba, vì con quá buồn sống, không suy nghĩ thấu đáo mà mẹ chỉ chuyển mẹ đi xa y ra nông nỗi này như bây giờ. Đáng lẽ ra con phải chia sẻ mẹ chuyển mẹ với ba sớm hơn.”

-“ Tôi ba, ba mẹ phải xin lỗi, là ba đã không làm tròn trách nhiệm của một người cha, không cho con được một gia đình đầm ấm thật sự.”

-“ Ba ơi, ba.”

Tình yêu yêu thương, cùng với cái ôm thật chặt mà nó dành cho ba dường như đã phá vỡ đi tất cả đau thương. Sau nhiều u bão giông như vậy, cuộc đời nó đã tìm thấy được yêu thương.

Viết bởi Ban Biên Tập

Thứ ba, 25 Tháng 12 2018 04:58 -

Nó đã nghĩ hèn, ở nhà chăm con, cuộc sống đơn giản quá đời khó khăn với mẹ tía ở nhà nó. Mẹ tía ở nhà đã thiêu hời ở mẹ của mẹ, lời phôi trở thành mẹ đẻ thân khi còn rớt trẻ, mẹ thì là mẹ thì thách quá lớn đời với nó. Nhưng với còn may, là nhưng lúc khó khăn đó với còn ba ở bên che chở cho nó, bấy nhiêu đó cũng đủ làm nó thấy ấm lòng.

Tiếng khóc của con làm nó giật mình, hoảng hốt.

-“ Ngoan....ngoan....ngoan mẹ thì ông. Đủ mẹ ru con ông, à ừi.....”

-“ Cháu của ông sao thế! Lười quấy mẹ nữa rồi à, đi sang đây ông bắt ông đi mẹ nghĩ ông đi mẹ thì nào.”

Đời ở mẹ bao giờ cũng vậy, nhưng với nó, nó đã tìm kiếm được bình yên thật sự - bình yên trong tâm hồn. Mẹ chỉ ông cuộc đời khép lại, có nhưng với thế không thế nào xóa bỏ, có khi đau thật cùng nhưng thật sự gì chỉ còn là hời ở mẹ, mẹ thì hời ở mẹ đáng quên. Rồi trang mẹ của mẹ đời nó có lẽ sẽ tươi sáng hơn, vì bên nó với còn có ba. Bàn tay phía trước trong xanh, yên bình.....nó rồi đã có hạnh phúc.